

ordne disse Forhold efter bedste Lykke baade med Hensyn til Skibenes Bygning og Indretning og deres Udrustning m. m.

Dette er altsaa den første og vigtige Bestemmelse i Lovforslaget, som jeg antager i Almindelighed maa findes at være i god Overensstemmelse med, hvad der forøvrigt gjælder her i Landet om en privat Virksomhed af den Natur, at der kræves store Offre af Menneskeliv til dens Udførelse, det nemlig, at den sættes under det Offentliges Tilsyn. — Det næste er Straffebestemmelsen i § 2, der gaar ud paa, at den Rheder eller Skibsfører, som lader et Skib gaa til søs under saadanne Omstændigheder, at Menneskeliv derved udsættes for dødsfald, paadrager sig Strafsansvar, og at den Skibsfører, som ikke gjør Alt, hvad der staar i hans Magt for at vedligeholde sit Skib i sjódygtig Stand paa Farten, ligeledes paadrager sig Straf. Det er ogsaa en Bestemmelse, som jeg tror ikke let vil fremfalde nogen Modsigelse. De øvrige Bestemmelser i det første Afsnit gaa ud paa at ordne Tilsynet, saaledes som Regjeringen har tænkt sig, at det burde være; man har troet det rigtigt at overdrage Tilsynet til særlig kyndige, dertil udnævnte Embedsmænd, Skibsinspektører paa den Maade, som isovrigt Lovforslaget bestemmer. Det er paa dette Punkt, at Indvendingerne begynde at fremkomme med nogen Varme, og det er da især den ærede 6te Landsthingsmand for 2den Kred (Schlegel) og den ærede 1ste Landsthingsmand for 10de Kred (Selsén) — som jeg beklager ikke er tilstede — der have reist væsentlige Betæneligheder mod Lovforslagets Indhold og mod dets Betimelighed. Hvad Betimeligheden angaar, har man nærmest ment, at det var rigtigt at afvente, hvad andre større søfarende Nationer vilde gjøre i denne Henseende. Jeg kan dog ikke se, at dette har nogen afgjort Betydning for os. — Naar man maatte erkjende, at de Forslag, som her fremkomme, i Virkeligheden ere nyttige og gode, saa ser jeg ikke, at der er nogen Ulykke i, at Danmark paa dette Punkt gik forud for andre Lande. Man har næret Frygt for, at de maatte noget besværende Regler, som Lovforslaget fører med sig, vilde virke tvingende og trykkende paa vor Skibsfart; man har udtalt dette i saa stærke Udtryk, at jeg rigtig nok ikke tror, at Faren staar i noget som helst Forhold til de Udtryk, som man har brugt. Den ærede 6te Landsthingsmand for 2den Kred havde især Betænelighed ved det Tilsyn, som var overdraget til Skibsinspektørerne, og han mente, at

det vilde være trykkende, jeg tror næsten frænkende for den Stand, som beskæftiger sig med Udrustning af Skibe, at den skulde sættes under et saadant Tilsyn. Jeg tror, at det ærede Medlem ved nærmere Overveielse vil finde, at dette saa langt fra er Tilfældet, at det, som jeg tidligere anførte i mangfoldige Retninger, hvor den private Virksomhed er af den Bestaaenhed, at Menneskers Helbred og Liv er afhængig af den Maade, hvorpaa den udføres, er en almindelig Regel, at Staten har en Tilsynsret. Det kan ikke paa nogen Maade være frænkende eller trykkende for Noget at være undergivet Lovgivningens almindelige Bestemmelser i saa Henseende. Det ærede Medlem mener, at Tilsynet er uheldigt i den Henseende, at det vælter Ansvar over paa Skibsinspektøren og tager det fra Rhederen eller Førereren. Det tror jeg i Almindelighed ikke vil være Tilfældet. Jeg tror ikke, at det vil være Tilfældet, at Førereren og Rhederen vil kunne være uansvarlig; ja, det skulde da være, hvis han foretog Foranstaltninger med Hensyn til Skibets Udrustning, som ere forestrevene af Skibsinspektøren. Men i Almindelighed vil jo Loven virke saaledes, at Skibsførereren eller Rhederen, for at undgaa den mere omstændelige Fremgangsmaade, som kan blive anvendt mod ham i det Tilfælde, at han tilsligter at benytte et mindre sjódygtigt Skib, vil se at undgaa det ved isorveien at rette sin Udrustning derefter. Det ærede Medlem mente, at Ingen saa godt som Skibsførereren forstod at ordne Alt, hvad der angaar disse Forhold. Ja, dersom det ærede Medlem havde delt lige mellem Skibsinspektøren og Skibsførereren, havde viist Skibsinspektøren Noget af den Tillid, som han nu ubetinget i alle Retninger ydede Skibsførererne og Skibsrhederne, tror jeg, at han vilde være kommen til en noget anden Bedømmelse af Forholdet. Jeg har ikke Grund til at antage Andet end, at vore Skibsrheder og Skibsførere i det Hele taget ere en meget hæderlig Stand, og at de i alt Væsentligt udruste Skibene paa en saadan Maade, at de ville faae meget Lidet med Skibsinspektørerne at gjøre. Men det er allerede fra flere Sider udtalt, og jeg tillader mig at have samme Mening, at der gives Undtagelser, og at der er Tilfælde, hvor det kan være nyttigt, at en Skibsrheder eller Skibsfører ved sig undergivet det Offentliges Tilsyn, og jeg tror, at dette Tilsyn, naar man maa erkjende, at det er nødvendigt og nyttigt, ikke paa nogen for de Paagjældende lempeligere Maade kan udøves end netop gjen-